

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Republika Srbija

Okružni sud u Beogradu-Veće za ratne zločine

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Optužnica podignuta: 14.aprila 2008.godine

Broj optužnice: KTRZ 12/07

Tužilaštvo: Zamenik tužioca za ratne zločine Miroљub Vitorović

Optuženi: Željko Đukić, Dragan Medić, Dragan Borojević i Miodrag Šolaja

Sudsko veće: Snežana Nikolić-Garotić, predsednica Veća

Članovi Veća: sudija Vesko Krstajić i sudija Vinka Beraha-Nikićević

Branioци optuženih: Zvonko Radovanović za Željka Đukića, Miroslav Perković za Dragana Medića, Đuro Dragić za Dragana Borojevića, Saša Petrović za Miodraga Šolaju.

Punomoćnici oštećenih: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović

Posmatrači:

Glavni pretres: 8. 09. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Zamenik Tužioca za ratne zločine Miroљub Vitorović pročitao je optužnicu K.T.R.Z. 12/07 od 14. aprila 2008. godine, kojom svoj četvorici optuženih stavlja na teret krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 KZ SRJ koje su izvršili kao saizvršioци.

Odbrana optuženog Željka Đukića

U jedinicu *Škorpioni* stupio je prvi put kada je počelo bombardovanje Srbije i Crne Gore od strane NATO pakta. Pre toga bio je na ratištu u Hrvatskoj i to kao zamenik komandanta bataljona Vojske Republike Srpske Krajine, sa sedištem u Borovu [deo Hrvatske pod kontrolom Srba iz Krajine]. U *Škorpione* ga je pozvao komandant jedinice Slobodan Medić-Boca, sa kojim se dobro poznavao. Sastali su se sa komandantom Medićem u Novom Sadu, onda su došli u Beograd na neko fudbalsko igralište, ne zna na koje. Tu su dobili zelene maskirne NATO uniforme. Bio je prisutan i Milan Milanović zvani Mrgud, koga je poznavao sa ratišta u Hrvatskoj. Kada su obukli uniforme, seli su u autobus i krenuli za Podujevo. Rečeno im je da pripadaju rezervnom sastavu MUP-a Srbije i da će na terenu u Podujevu saradivati sa Specijalnom atniterorističkom jedinicom (SAJ). Imali su identične uniforme kao i policajci MUP-a Srbije. Koliko se on seća bilo je tri autobusa. Sa njima u koloni je išao i jedan kamion koji je vozio oružje i municiju. Kada su prošli pored *Bubanj potoka* videli su da je kasarna u *Bubanj potoku* granatirana. Vozač kamiona koji je vozio municiju i oružje zaustavio je kamion i rekao da više ne može da vozi pošto se verovatno uplašio bombardovanja, a vozio je municiju. Tada se optuženi javio da on vozi kamion, pa je preuzeo vožnju i dovezao kamion do Prolom banje. U kamionu sa njim bio je i Dragan Sarap zvani *Sarma*, kao suvozač, da on ne bi u vožnji

zaspao. Po dolasku u Prolom banju smešteni su u hotel *Radan*. Ne spori da su rano izjutra 28. 03.1999. godine krenuli za Podujevo ali, po njegovom sećanju u Prolom banji su bili dva ili tri dana. U Prolom banji su se ošišali, obrijali i zadužili automatske puške. Puške su bile konzervirane, pa su ih prali u kupatilima hotela, pošto nisu imali sredstva za čišćenje. Puške nisu zaduživali pojedinačno po brojevima, već je svakome data puška bez evidentiranja njenog broja. U Prolom banji su formirani vodovi i odeljenja. On je postavljen za komandira jednog odeljenja, koje je bilo u sastavu voda kojim je komandovao optuženi Dragan Medić. U Prolom banju je došao komandant beogradskog SAJ-a, oficir po nadimku *Tutinac* i zajedno sa njim su krenuli prema Podujevu. Išli su u koloni na čelu koje je išao transporter, zatim džip u kome su bili komandant SAJ-a *Tutinac* i njihov komandant Slobodan Medić, onda su išla tri autobusa i na kraju iza autobusa još jedan transporter.

Rano izjutra 28. 03. 1999. (mada optuženi nije siguran da li je to bilo tog datuma, ali i ne negira tu činjenicu), stigli su u Podujevo. Rečeno im je da ne izlaze iz autobusa dok ne dobiju naredbu. Komandant *Škorpiona* Slobodan Medić otišao je na sastanak u jednu zgradu udaljenu stotinak metara od parkiranih autobusa u kojoj je bila komanda SAJ-a. Bez obzira na naredbu dosta pripadnika *Škorpiona* izašlo je iz autobusa i otišli su do nekih prodavnica koje su bile provaljene i iz njih iznosili raznu robu (fenove, električne aparate i druge stvari). Posle izvesnog vremena došla su dva ili tri oficira SAJ-a i rekli da i ostali izađu iz autobusa i da se prpadnici jedinice *smeste* po obližnjim kućama.

Poznavao je optuženog Dragana Medića koji mu je bio komandir, optuženog Borojevića tada nije poznavao, optuženog Šolaju takođe nije poznavao u to vreme, kao ni Sašu Cvjetana koga je upoznao kasnije dok mu je trajalo suđenje. Poznavao je svedoka Gorana Stoparića, koji je takođe bio komandir odeljenja. Ukupno je bilo oko 120 pripadnika *Škorpionima* u Podujevu. Kada je izašao iz autobusa krenuo je sa svim ostalim *Škorpionima* do kraja ulice, pa je skrenuo desno, onda su ušli u dvorište jedne kuće u ulici Rahmana Morine br. 7. U to dvorište su ušli kroz jedan prolaz između kuća koji je i sa jedne i sa druge strane imao zidove i krov, pa je izgledalo da prolaze kroz tunel.

Kada su ušli u dvorište primetio je žičanu ogradu koja dvorište deli na dva dela, a između njih je bila betonirana staza. U jednom trenutku se, iz drugog dela dvorišta u kome oni nisu bili, čula neka vika i galama. Pogledao je u tom pravcu i video grupu civila i dosta pripadnika raznorazne policije i vojske. Nikoga nije prepoznao i nije obratio naročitu pažnju na ta dešavanja. Nakon izvesnog vremena ta grupa civila je dovedna u dvorište gde je stajao optuženi, a zatim u taj prolaz koji vodi na ulicu i tu su zaustavljeni. Ispred te grupe civila stajao je Goran Stoparić sa jednim starijim čovekom koji je kasnije ubijen, ali ga nisu ubili *Škorpioni*. Sem tog starijeg čoveka, svi ostali su bili žene i deca. Bilo ih je ukupno desetak. Pored Stoparića, tu je bio i svedok P-1, Milovan Tomić zvani Šićo i Siniša Božić zvani *Cici*. Taj Božić nije kontaktirao sa civilima, već je stajao sa strane. Pošto ne poznaje ljude ne zna ko je još bio, ali bilo je još *Škorpiona*. Misli da su bili Nikica Kovačević i Petar Mitić. Optuženi je tražio da puste ljude i da nema smisla maltretirati decu i sa civilima uopšte raspravljati. Posle toga je izašao iz dvorišta na ulicu i krenuo prema autobusu. Kada je odmakao dvadesetak koraka video je da iz dvorišta izlazi Đorđe Milićević pripadnik *Škorpiona*, a onda se okrenuo i video da su ti civili izašli iz dvorišta. Na čelu civila bio je taj stariji čovek, a iza civila izašli su Goran Stoparić, Milovan Tomić i svedok P-1. Stekao je utisak da su ti civili pušteni.

Naspram ulice su stajali autobusi, a sa leve strane sedela je jedna grupa, od deset do petnaest, policajaca. Svedok ne zna kome su oni pripadali, ali pretpostavlja da su pripadali Posebnim jedinicama policije (PJP) zbog toga što su imali prljave i neuredne uniforme. Iz te grupe se

izdvojio jedan policajac i kada je video civile počeo je da viče: «Šta je pičke, što puštate to, vraćaj ta govna nazad, pobij to, pička im materina». Taj policajac je prišao grupi civila izdvojio tog starijeg čoveka do neke radnje, na kojoj je izlog bio razbijen, onda ga je gurnuo kroz taj izlog u radnju i pucao u njega iz puškomitraljeza. Čovek je ostao na mestu mrtav. Policajac se zatim vratio nazad i civilima koji su tu stajali rekao: «Šta čekate, marš nazad». Oni su se okrenuli i krenuli prema dvorištu. Goran Stoparić je krenuo za civilima, krenuo je i Milovan Tomić, ali ga je optuženi zaustavio i zadržao. Pored Stoparića za civilima je krenuo i svedok P-1. Odmah zatim začula se pucnjava iz dvorišta u koje su se vratili civili. Iz dvorišta je istrčala grupa pripadnika *Škorpiona* među kojima Nikica Kovačević, Petar Dmitrić i još neki koje nije znao. Ne može da se seti da li su oni izašli neposredno pre nego što se čula pucnjava ili odmah nakon pucnjave. O tome je dugo razmišljao i ne može da kaže da li su ti pripadnici *Škorpiona* izašli neposredno pre nego što se čula pucnjava, ili odmah nakon što se čula ta pucnjava. Odmah zatim, na lice mesta dotrčao je oficir iz SAJ-a, za koga sada zna da se zove Spasoje Vulović, utrčao je u dvorište i počeo je da viče da to ni životinje ne bi uradile. U međuvremenu došli su Slobodan Medić i Tutinac. Došao je i doktor i nekim povređenim je ukazivana pomoć. Pripadnicima *Škorpiona* je naređeno da uđu u autobus i da se vrate u Prolom banju. To je sve što zna o ubistvu 14 albanskih civila u dvorištu kuće u Podujevu. Dok su se vraćali autobusom i kasnije bili u Prolom banji, nije se pričalo o tom događaju i nije uspeo da sazna na koji način se to desilo i da li je u tom ubistvu učestvovao neko iz *Škorpiona*. Ne oseća se krivim za delo koje mu se stavlja na teret jer ga nije učinio

Fond za humanitarnu pomoć